

Sygn. akt IV U 1441/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 kwietnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: protokolant sądowy Marta Bartusiak

po rozpoznaniu w dniu 7 kwietnia 2015 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania M. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 30 września 2014 roku nr (...)

w sprawie M. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o rentę socjalną

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 1441/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 07 kwietnia 2015 roku

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 30.09.2014 r. odmówił M. P. prawa do renty socjalnej podnosząc, iż ubezpieczona nie spełnia żadnego z ustawowych wymogów do przyznania tego świadczenia. W szczególności organ rentowy wskazał, że ubezpieczona nie została orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 29.09.2014r. uznana za całkowicie niezdolną do pracy.

M. P. w odwołaniu od tej decyzji podniosła, że się z nią nie zgadza, domagając się skierowania na badanie lekarskie.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, powołując się na brak przesłanek do przyznania renty socjalnej, podtrzymując tym samym argumenty zawarte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. P. urodzona w dniu (...) r., ma wykształcenie zawodowe, ukończyła szkołę podstawową i zawodową o obniżonym poziomie wymagań, zdobywając zawód kucharza. Dotychczas nigdy nie pracowała. W okresach od 28.02.2006r. do 31.08.2014r. nieprzerwanie pobierała rentę socjalną. Odwołująca w dniu 12.08.2014 r. złożyła wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty socjalnej.

/okoliczności bezsporne/

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. istnienia u M. P. niezdolności do pracy zarobkowej w rozumieniu art. 12, art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162 poz. 1118 z późn zm.) w zw. z art. 5 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. Nr 135, poz. 1268) Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego specjalisty z zakresu psychiatrii.

Sąd na podstawie opinii biegłego lekarza sądowego specjalisty psychiatrii ustalił, że u odwołującej występuje:

- upośledzenie umysłowe lekkie.

Biegły sądowy stwierdził, że odwołująca nie jest całkowicie niezdolna do pracy od 01.09.2014r.

W szczególności biegły wskazał, że u odwołującej występują zaburzenia adaptacyjne z rozpoznaniem od 2005r. zaburzeń zachowania i osobowości u osoby upośledzonej umysłowo w stopniu lekkim. Od 2001 roku pozostaje w opiece psychologicznej. W okresie 10.07.2013r. do 31.07.2013r. była hospitalizowana w Oddziale Psychiatrycznym. W badaniach psychologicznych w 2008 roku stwierdzono obniżenie sprawności intelektualnej do przedziału upośledzenia umysłowego w stopniu lekkim /II=56/, w czasie badania psychologicznego w 2014 roku oceniono sprawność intelektualną na poziomie upośledzenia umysłowego w stopniu lekkim /II=62/. W czasie badania psychiatrycznego. Poza deficytem intelektualnym nie stwierdzono istotnych odchyżeń od stanu prawidłowego. Z wywiadu od oponowanej oraz od matki opiniowanej wynika, że w zakresie zaburzeń zachowania nastąpiła poprawa. Odwołująca ukończyła szkołę zawodową, zdobywając zawód kucharza. Dotychczas nie pracowała zarobkowo.

Obecnie stan psychiczny odwołującej oraz funkcjonowanie intelektualne, emocjonalne i społeczne nie dają podstaw do uznania odwołującej za całkowicie niezdolną do pracy od dnia 01.09.2014r.

(dowód: opinia sądowno-lekarska - k.8-10 as).

Sąd w całości podzielił stanowisko biegłego lekarza sądowego. W szczególności Sąd uznał przedłożoną opinię za miarodajną dla ustalenia stanu zdrowia odwołującej w zakresie jej zdolności do wykonywania pracy. Opiniujący w sposób wyczerpujący i szczegółowy wyjaśnił podstawy i przyczyny, dla których nie uznał odwołującą za całkowicie niezdolną do pracy od 01.09.2014 r.

Opinia biegłego w ocenie Sądu spełnia ponadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z 14.12.2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy w związku z art. 12-14 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Żadna ze stron nie kwestionowała opinii.

Sąd rozważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Kwestią sporną pomiędzy stronami było ustalenie, czy odwołująca spełniała w chwili orzekania przesłanki do pobierania renty socjalnej.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz.U. Nr 135, poz. 1268), renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- przed ukończeniem 18 roku życia,
- w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25 roku życia,
- w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Przedmiotem postępowania było ustalenie, czy ubezpieczona ze względu na stan zdrowia jest całkowicie niezdolna do pracy, czy też stan jej zdrowia uległ zmianie, jak to wynika z zakwestionowanej opinii komisji lekarskiej i wydanej na jej podstawie decyzji ZUS.

W toku postępowania sądowego ubezpieczona została poddana badaniu przez biegłego lekarza psychiatrę. W świetle opinii biegłego odwołująca nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy od 01.09.2014 r. Z okoliczności sprawy wynika, że u M. P. z przyczyn psychiatrycznych nie stwierdza się niezdolności do pracy. Obecnie u odwołującej nie stwierdza się istotnych odchyień od stanu prawidłowego w tym zaburzeń funkcji poznawczych, zaburzeń afektywnych, zaburzeń zachowania zaburzeń psychotycznych. Aktualny stan psychiczny oraz obecne funkcjonowanie intelektualne, emocjonalne i społeczne nie dają podstaw do uznania odwołującej za całkowicie niezdolną do pracy od dnia 01.09.2014 r.

Pozostałych warunków z art. 4 ust. 1 powołanej ustawy organ rentowy nie kwestionował.

Zatem zaskarżona decyzja organu rentowego jest słuszna.

Sąd wobec tych okoliczności na zasadzie art. 477¹⁴§1 kpc, orzekł, jak w sentencji wyroku.